

беше правен неуспешен опит още преди две години. Сътрудничат Ведбал, Жендов, Любичек, На баща ми син, Ханс, Фол, Матвей Босяка. Тука Смирненски пише още и със следните псевдоними: Християн Снежний, Валериан Бромов, Нитроглицерин, Сопоносец Храбри, Бухалка, Маскарад, Пропаднал Трибун.

През този период на сътрудничество в Червен смех, Българа н, а после Маскарад, Смирненски дава ценни хумористични творби, които са плод на едно зряло виждане, на една последователно прокарвана идеологическа линия - линията на БКП.

Провокаторите около Прудкин, инспирирани от тъмните сили в земеделския съюз, хвърлят бомба в комунистическата манифестация на 24 май, вследствие на което са ранени няколко лица. Атенаторът, разбира се, не е заловен. Но същите предварително подготвени тъмни сили, подпалват и клубът на комунистическата партия на ул. Кирил и Методи. Те също не са заловени и няма да бъдат съдени.

По този повод Смирненски пише стихотворението "Българската Темида", което цензурата ~~и~~ безобразно осакатява. Същата осакатява и стихотворенията: "в" /осмиване правописната реформа на Омарчевски/, "Цензурата" /под това заглавие има две стихотворения/, "Закона за печата", "Изборно хоро" и редица други стихотворения, които здраво шибат по режима на Стамболийски и неговото отношение към комунистическия печат.

Газети изпокъсани
извиват мършав врат,
споглеждат се навъсени
и чуват изозад:

"Молчат! Не разсуждат!"

Започнеш, с извинение,
за кражби, за разврат,
а свършваш с обявление
за дини, зарзават -

"Молчат! Не разсуждат!"

Последният куплет на това стихотворение, "Цензурата", /изцяло изхвърлен/, потвърждава правдивостта на съдържанието от първите четири куплета и неимоверно ги усилва. Глупавите тогавашни цензори това не са могли да предвидят, разбира се.